

Ukryte koszty bólu: dlaczego mają znaczenie dla gospodarki i rynku pracy w Twoim kraju

Europejski Dzień Świadomości Bólu 2026: „Ukryte koszty bólu”

Wyzwanie społeczno-gospodarcze

Ból przewlekły może całkowicie zawładnąć życiem człowieka, zaburzając zdolność do pracy, snu, koncentracji i utrzymania codziennych czynności. Dotyka **20 % dorosłej populacji Europy** (około 150 milionów osób) i znacząco obciąża rynki pracy, systemy opieki zdrowotnej oraz gospodarki krajowe.

Gdy dotkniętych jest miliony osób, skutki wykraczają daleko poza cierpienie jednostki. Łączne koszty bezpośrednie i pośrednie bólu przewlekłego, w tym absencja (nieobecność w pracy), prezenteizm (obecność w pracy przy obniżonej wydajności) oraz wcześniejsze przechodzenie na emeryturę, szacuje się na **od 3 % do 10 % PKB rocznie** w państwach członkowskich UE. Mimo tego znacznego obciążenia ból przewlekły pozostaje w dużej mierze nieobecny w ramach polityki zatrudnienia i polityki gospodarczej, a badania w tym zakresie są w krytycznym stopniu niedofinansowane.

Skutki dla rynków pracy są znaczne. **Około połowa** osób żyjących z bólem przewlekłym zgłasza, że utrudnia on im pracę, ponadto wykazano, że silny ból przewlekły zmniejsza prawdopodobieństwo zatrudnienia w pełnym wymiarze godzin nawet o **20 punktów procentowych**. W obliczu niedoborów pracowników i starzenia się społeczeństw w Europie, zajęcie się bólem przewlekłym ma kluczowe znaczenie dla utrzymania aktywności zawodowej i odporności gospodarczej.

Główne zalecenia dla polityki

Aby chronić europejskie gospodarki i wspierać pracowników żyjących z bólem przewlekłym, EFIC wzywa rządy krajowe do:

1. Włączenia bólu przewlekłego do krajowych strategii dotyczących chorób niezakaźnych (NCD), do ram finansowania ochrony zdrowia oraz do inicjatyw polityki społecznej, w celu ograniczenia jego bezpośrednich i pośrednich skutków dla indywidulanych osób, pracodawców i społeczeństwa.
2. Opracowania kampanii zdrowia publicznego promujących aktywność fizyczną wśród pracowników ochrony zdrowia, pacjentów i ogółu społeczeństwa, jako podstawowego działania na rzecz zmniejszenia częstości występowania bólu mięśniowo-szkieletowego oraz zapobiegania schorzeniom o wysokim ryzyku rozwoju wtórnego bólu przewlekłego (na przykład udar mózgu, cukrzyca).

3. Poprawy dostępu do terminowych, wielodyscyplinarnych i skoncentrowanych na pacjencie świadczeń w celu skutecznego leczenia zarówno bólu ostrego, jak i przewlekłego.
4. Zapewnienia wczesnego dostępu do rehabilitacji biopsychospołecznej osobom z bólem ostrym, ze szczególnym uwzględnieniem osób o wysokim ryzyku niekorzystnego rokowania (na przykład depresja, niskie oczekiwania co do powrotu do zdrowia, niekorzystna sytuacja społeczno-ekonomiczna).
5. Rozszerzenia dedykowanych źródeł finansowania badań nad bólem przewlekłym w ramach krajowych systemów badawczych, obejmujących zarówno profilaktykę, jak i leczenie.
6. Opracowania inkluzywnych polityk zatrudnienia i wspierania interwencji w miejscu pracy, które umożliwiają utrzymanie zatrudnienia oraz, w stosownych przypadkach, powrót do pracy osobom z bólem przewlekłym lub zagrożonym jego wystąpieniem.
7. Ustanowienia mechanizmów wsparcia finansowego i rehabilitacyjnego dla pracowników żyjących z bólem przewlekłym.
8. Wzmocnienia profilaktyki bólu przewlekłego w ramach polityki bezpieczeństwa i higieny pracy.

Wezwanie do działania

Gospodarcze i zawodowe koszty bólu przewlekłego są ukryte, ale rozwiązania nie muszą takie być. Podnośmy świadomość nt. wpływu bólu przewlekłego na zatrudnienie i produktywność, działajmy na rzecz polityki wspierającej profilaktykę i terminową opiekę oraz promujmy adaptacje w miejscu pracy, które pomagają ludziom pozostać w zatrudnieniu lub bezpiecznie do niego wrócić. Podejmując skoordynowane działania już dziś, możemy obniżyć koszty opieki zdrowotnej, wzmocnić aktywność zawodową i poprawić jakość życia milionów Europejczyków.

Więcej informacji: <https://europeanpainfederation.eu/european-day-on-pain-awareness/>

Hashtagi kampanii: #EPAD2026

W razie pytań lub potrzeby uzyskania dalszych informacji prosimy o kontakt: melinda.borzsak@efic.org i angela.palomares@efic.org.